

Jaarverslag

2001

CONSOLIDEREN

Het derde jaar van het bestaan van de Stichting Aktie Benin stond in het teken van het consolideren van de activiteiten op het gebied van gezondheidszorg en onderwijs. Tijdens bezoeken aan Benin worden vertegenwoordigers van de Stichting voortdurend geconfronteerd met verzoeken tot steun aan projecten op velerlei gebied. De Stichting is echter te klein en beschikt over te weinig middelen om aan dergelijke verzoeken tegemoet te komen. Liever concentreert zij zich op de bestaande projecten om de hulp op een goed niveau te houden en beloften na te kunnen komen.

In dit jaarverslag berichten we over de ontwikkeling van de verschillende projecten en leggen we verantwoording af over de besteding van de gelden. Zoals u kunt zien is een groot deel van het geld dat is verworven in 2001 nog niet besteed, maar gereserveerd voor geplande grote uitgaven in 2002.

STICHTING AKTIE BENIN

Postbus 108
9780 AC BEDUM
Gironummer Postbank 249053

VOORZITTER

Marjan Kroone (oprichter)

PENNINGMEESTER / SECRETARIS

Jetse Postma

COÖRDINATOR KRAAM

Yvonne Rohof

COÖRDINATOR OPTIEK

Marije Gerdes

COÖRDINATOR KLEDING

Tineke Hersevoort

COÖRDINATOR LOGISTIEK

Jelle Vonck

COÖRDINATOR SCHOOL- EN LESMATERIAAL

Nies Slim

COÖRDINATOR PR-AKTIVITEITEN

Marjan Kroone

TECHNISCHE ONDERSTEUNING

Sacha Hersevoort, Jetse Postma, Hedwig Postma, Alex Rohof,
Romke de Vries, Jelmer Wagenaar

VERSLAG ACTIVITEITEN 2001

TRANSPORT

In het jaar 2000 was besloten in 2001 geen transport met hulpgoederen te organiseren. Marjan Kroone, Hedwig Postma, Tineke Hersevoort en Nies Slim constateerden tijdens het bezoek in december 2000 echter dat de toestand van de matrassen van het ziekenhuis in Kouandé en de daarbij behorende Health Centres erg slecht was. Daarom werd alsnog besloten in 2001 zo veel mogelijk matrassen te verzamelen en toch een transport te laten plaatsvinden.

Toevallig hadden ook het weeshuis Le Bon Samaritain en het opvanghuis voor straatjongens van de heer Adrien in Natitingou behoefte aan matrassen.

Van verschillende ziekenhuizen kregen we 185 gebruikte maar nog zeer goede matrassen.

Daarnaast kregen we zeven ziekenhuisbedden. Alle matrassen en ziekenhuisbedden gingen naar Kouandé en de aangesloten veldhospitaals. Een Nederlandse matrassenfabrikant stelde 30 nieuwe kinder matrassen beschikbaar voor de kinderen van Le Bon Samaritain.

voor het tehuis van de heer Adrian kregen we van particulier 3 matrassen.

Er is veel speelgoed ingezameld, o.a. puzzels, rummikub, mens erger je niet, springtouwen en dergelijke die zijn geschonken aan de locale Organisation Non Gouvernementale "Jacqueline Yokossi". ONG Yokossie organiseert jaarlijks gratis zomerspelen en bijlessen voor de allerarmste kinderen van Natitingou uit de wijk Winke.

Van de Vrouwenbond uit Kloosterburen kregen we zakken vol met nieuwe, zelfgemaakte kinderkleding die naar het weeshuis van Le Bon Samaritain zijn gegaan.

 maakten diverse dames van katoen grote rollen verband.

Verband direct in gebruik

Dit is aan het ziekenhuis geschonken en werd direct in gebruik genomen.

Omdat er toch een transport werd georganiseerd besloten we de overgebleven ruimte met andere nuttige zaken op te vullen: kantoormateriaal voor de administratie in de verschillende ziekenhuizen, verbandmateriaal, een weegschaal, naalden en spuiten, laboratoriummateriaal en -apparatuur, materiaal voor de optiek van het ziekenhuis in Natitingou, afgeschreven kantoormeubelen en computers voor CARP, kleding voor de kinderen van het weeshuis en voor de straatjongens, en spel materiaal voor een schoolvakantie- en huiswerkbegeleidingproject.

Marjan Kroone heeft goede contacten met het Belgische leger dat in de buurt van Natitingou een basis heeft. Zij stemden er in toe het materiaal voor ons met hun eigen transport per schip mee te nemen naar Benin. De kosten voor het transport zijn daarom aanzienlijk lager dan in 2000. Het transport tot aan Brussel werd door transportbedrijf Vonck uit Groningen verzorgd.

WERKBEZOeken 2001

In juni 2001 brachten Marije Gerdes en Marjan Kroone een werkbezoek en in december 2001 Jetse Postma, Nies Slim en Tineke Hersevoort. Tevens hebben Hedwig Postma en Marisca Postma tijdens hun schoolvakantie les gegeven op het zomerkamp van ONG Yokossie o.a. met het opgestuurde speelgoed.

HOPITAL DE ZONE

Het Hôpital de Zone in Natitingou had in het jaar 2000 allerlei ziekenhuismateriaal ontvangen. In 2001 is er, behalve het materiaal voor de optiek, niets voor hen verstuurd.

Tijdens de werkbezoeken van juni en december 2001 werd het ziekenhuis uiteraard wel bezocht. Daarbij konden we constateren dat de technische kennis vaak onvoldoende is om alles goed te laten

functioneren of dat er onderdelen ontbreken. Zo was de generator die een jaar eerder was gestuurd tijdelijk buiten gebruik. Een onderdeel dat vervangen moest worden was niet zomaar voor handen en er werd zelfs in Nigeria naar gezocht. Ook de door de Stichting Aktie Benin gestuurde surgical units (chirurgisch apparaat) werden niet gebruikt. Men kreeg het niet aan de praat. Na een analyse van het probleem bleek dat het ontbreken van gearde stopcontacten de oorzaak was. Simpel, zo lijkt het, maar kom er maar eens op als elektriciteit niet overal vanzelfsprekend is. Diezelfde week nog werd de operatie-unit van gearde stopcontacten voorzien en kon men de apparatuur in gebruik nemen.

OPTIEK

Tijdens het werkbezoek van juni 2001 heeft Marije Gerdes geconstateerd dat de door haar opgeleide opticien Gabriël prima werk verricht. Weliswaar slechts eenvoudige oogmetingen waarbij gekeken wordt of de patiënt verziend of bijziend is, zonder gebruik te maken van prisma's en cilinders, maar met goede resultaten. Alleen werd er tijdens het werkbezoek geconstateerd dat de service teveel alleen door de stad Natitingou gebruikt wordt en dat het voor de mensen uit de dorpen moeilijk is om naar de optiek te reizen in verband met het ontbreken van vervoer of geld. Door de Stichting werd voorgesteld dat de optiek dan maar 2 keer week naar de dorpen moet gaan reizen om, zoals de bedoeling was, het hele Atacoragebied van deze service te kunnen voorzien. Dit gaat echter niet zonder slag of stoot, zo bleek. Na lang en veelvuldig overleg tussen de Stichting en de Directeur Département de Santé d'Atacora (de hoogste baas op gebied van gezondheid in het Atacoragebied) werd uiteindelijk toestemming

Hulp Belgisch leger

verkregen om tijdens ons werkbezoek 2 reizen naar een ziekenhuis in het dorp Kouandé, 50 kilometer verder gelegen, te organiseren, echter daarna was het einde oefening.

Het bleek dat er veel vergaderingen vooraf nodig zijn voordat de beslissing genomen kan worden of de door ons geschonken apparatuur het ziekenhuis wel mag verlaten. Je mag niemand (geen enkele man) passeren die mogelijk ook maar een klein beetje zeggenschap over iets zou kunnen hebben. De verschillen in cultuur kwamen hierbij erg sterk naar voren en een ander moest toch wel hard gespeeld worden voordat er een akkoord kwam voor de 2 werkdagen in Kouandé.

In de praktijk blijkt een autorefractometer een stuk eenvoudiger te werken. Deze meet namelijk de oogafwijking vrij nauwkeurig zonder dat de patiënt hoeft aan te geven of hij wel of niet ziet.

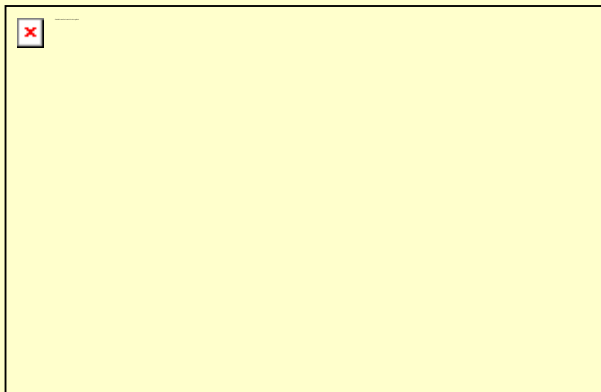
Bovendien hoeft de opticien slechts één doos mee te nemen op zijn motorfiets. Besloten werd om de benodigde f 25.000,- te gaan verzamelen voor een autorefractometer en deze tijdens een volgend werkbezoek in 2002 mee te nemen naar Benin. Deze autorefractometer gaat dan echter niet geschonken worden, maar uitgeleend worden aan het ziekenhuis, omdat er op deze manier geen toestemming nodig is van het bestuur om werkbezoeken in de dorpen af te leggen of de kinderen van het blindenschooltje in Natitingou te onderzoeken.

PROJECT GEHANDICAPTE KINDEREN

In het jaarverslag over 2000 hebben we aangegeven hoe moeilijk de positie van gehandicapte kinderen en hun moeders is. Ze worden nauwelijks door de omgeving geaccepteerd. We hadden kennis gemaakt met de gehandicapte Benazir en haar moeder Maimouna. Maimouna is door de Stichting in de gelegenheid gesteld een opleiding te volgen. Zij is met Benazir in het zuiden van Benin naar een instituut

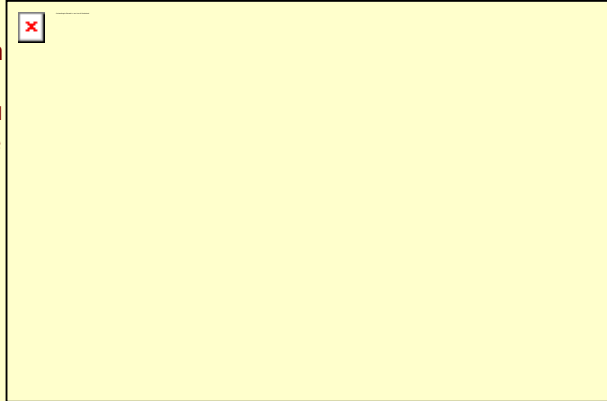

'l Hopital de Zone de Natitingou

geweest, waar ze heeft geleerd hoe gehandicapte kinderen het beste kunnen worden behandeld (o.a. in beperkte mate door fysiotherapie) en welke hulpmiddelen er kunnen worden ingezet om het leven van de kinderen en de ouders te vergemakkelijken. Weer terug in Natitingou heeft ze andere moeders met gehandicapte kinderen opgezocht om ze laten weten dat er meer mogelijkheden zijn voor de kinderen. Ze helpt deze moeders hun kinderen anders te behandelen en ze meer in de openbaarheid te tonen. Maimouna heeft op ons verzoek een plan opgesteld waarin ze aangeeft wat er nodig is voor het opzetten van een dagopvang/behandelingscentrum voor gehandicapte kinderen. Een van de specifieke doelstellingen daarbij is de acceptatie van gehandicapte kinderen te vergroten. De Stichting wil de komende jaren de mogelijkheden voor een dergelijke centrum onderzoeken. Hierbij is het belangrijk een en ander dusdanig op te zetten dat Maimouna, via de opgedane kennis, ook zelfstandig een salaris gaat verdienen. Dit zou mogelijk kunnen door de fysiotherapie die Maimouna kan gaan geven.

Gabriël aan het werk in de optiek

Wat echter eerst nodig is is een ruimte om de praktijk uit te oefenen en donateurs die de huur willen gaan betalen. De Stichting denkt wel enige jaren nodig te hebben voor dit gaat lopen. Ook heeft de Stichting een kar gezonden die Maimouna nu kan gebruiken om Benazir in te vervoeren.

Gehandicapte Benazir in een kar uit Nederland

LE BON SAMARITAIN

Het weeshuis Le Bon Samaritain heeft, met hulp van instanties uit Frankrijk en Amerika, inmiddels een terrein aan de rand van Natitingou gekocht. Daar zijn nieuwe onderkomens voor de kinderen gebouwd. Op het terrein zijn ook sanitaire voorzieningen en een kookplaats. Verder wil de initiatiefnemer pastor Martin ervoor zorgen dat de kinderen zelf de grond gaan bebouwen en dieren gaan houden. Een deel van de opbrengst is voor eigen gebruik, een deel kan worden verkocht. Le Bon Samaritain kreeg 30 nieuwe matrassen en kinderkleding. De kinderen hoeven binnenkort niet meer in de benauwde

Kleding voor Le Bon Samaritan

hokken te slapen die we vorig jaar aantreffen. Hier kwam duidelijk naar voren dat projecten alle mogelijke bronnen van hulp aanboren. Je vraagt iedere westerse instantie die langs komt om hulp, je weet immers nooit wat er van de toezeggingen terecht komt? Zoals pastor Martin vertelde: vaak beloven westerlingen dingen en hoort men er vervolgens niets meer van. In dit geval had het goed uitgepakt. De matrassen en de kleding waren een eenmalige bijdrage voor het weeshuis.

STRAATJONGENS

De straatjongens die door de heer Adrien worden opgevangen ontvingen kleding, lakens en drie matrassen. De heer Adrien heeft eveneens meerdere hulpbronnen gevonden en heeft het een en ander goed op de rails gezet. Ook in dit geval blijft het bij eenmalige steun.

CHABI KOUMA

Het ziekenhuisje van Chabi Kouma had problemen met de inwoners van het dorp over het gebruik van de waterpomp. Marjan Kroone heeft tijdens haar bezoek in de zomer van 2001 enkele gesprekken gevoerd met de betrokkenen.

De zusters van het Health Centre vroegen om een eigen waterpomp. De enige pomp die het dorp rijk is, was in 1993 geschonken aan het ziekenhuis en betaald door een kerk uit Canada. Dit was georganiseerd door twee Canadese missionarissen die daar werkzaam zijn geweest tot september 1997. De pomp is echter gebouwd op algemene grond van het dorp, niet op ziekenhuisterrein en werd ook gebruikt door de dorpingen.

Na het vertrek van beide missionarissen werd er door enkele belangrijke mannen van het dorp een hek om de pomp geplaatst en moesten de lokale nonnen die achterbleven gaan betalen voor het water uit de pomp van het ziekenhuis. De kerk uit Canada stopte met het zenden van geld, dus problemen te over.

Na veel beleefdheden over en weer werd uiteindelijk toch bereikt dat de mannen bekend maakten waarom ze niet wilden dat de nonnen het water konden gebruiken.

De missionarissen hadden de dorpingen niet goed behandeld en de nonnen hoorden bij de missionarissen. Marjan vroeg of de dorpingen wel beseften dat de missionarissen niet alleen hen, maar ook de zusters zeer vervelend hadden behandeld en dat ook de zusters gelukkiger waren nu de missionarissen weer ik Canada zijn.

Daar hadden ze nog niet over nagedacht, maar het

veroorzaakte een heftige discussie met uiteindelijk **KOUANDÉ**

het resultaat dat het nu duidelijk was dat de

zusters ook geleden hebben, net als de

ZIEKENHUIS

dorpingen. Echter, zo vertelden de dorpsoudsten,

toch was het niet helemaal goed met de zusters,

immers op dit moment doet de waterpomp niets

dat is de schuld van de zusters, want die wonen

Het ziekenhuis in Kouandé en de

bijbehorende Health Centres ontvingen in

December 2001 de beloofde 185

naast de waterpomp. Marjan heeft uitgelegd dat dit niet zo kan zijn, immers de zusters hebben helemaal geen toegang tot de pomp, er zijn slechts 3 mannen die een sleutel van het hek hebben, dus hoe kunnen de zusters dan de pomp kapot maken. Afgesproken werd dat een techniciën naar het probleem van de pomp zou gaan kijken, iedereen over alles na zou gaan denken en dat er over een week weer een bijeenkomst zou zijn.

Een week later was het allemaal een stuk eenvoudiger. De wijze mannen hadden over alles nagedacht en boden hun excuus aan voor alles wat gebeurd was. De technicus had ontdekt dat er een onderdeel vervangen moest worden dat ca. f 165,- zou kosten, maar dat was niet kapot gemaakt, het was versleten. De kosten waren echter te hoog voor de bevolking (ca. 800 inwoners) om zelf te betalen. Marjan beloofde dat onze Stichting dit onderdeel zou betalen. De techniciën bood aan om het gratis te doen omdat hij besepte dat het niet goed is voor het dorp dat ze momenteel weer regenwater drinken. Probleem was alleen dat hij naar Togo (een buurland) zou moeten om het te zoeken want in het Atacoragebied was het niet te koop. Uiteindelijk werd ook beloofd dat het ziekenhuis na de reparatie weer gratis gebruik mag maken van de waterpomp en wij als Stichting het onderhoud zullen blijven betalen.

SONTA

De lagere school in Sonta mag zich verheugen in een grote belangstelling. Het percentage meisjes dat hier deelneemt aan het onderwijs is groot. Er zijn ondertussen drie groepen, drie enthousiaste leerkrachten en een actief schoolbestuur.

De school is nu door de staat erkend, waarmee het recht heeft op schoolmateriaal en betaling van de lerarensalarissen. Door de uitbreiding van het leerlingenaantal is echter een nieuw probleem ontstaan: er is te weinig ruimte. Het schoolbestuur heeft de Stichting benaderd voor financiële steun bij de bouw van nieuwe lokalen. We hebben geen toezeggingen kunnen doen tijdens het bezoek in december 2001, omdat wij er op dit moment geen geld voor hebben en ook geen tijd voor het verwerven van middelen hiervoor. In een later stadium zal de Stichting dit nader bekijken.

ziekenhuismatrassen en zeven ziekenhuisbedden, lakens, handdoeken, verbandmateriaal, laboratoriummateriaal en materiaal voor de administratie.

Leden van het Katholiek Vrouwengilde (KVG) in Bedum hadden nieuwe heetwaterzakken gekocht voor het ziekenhuis die bij het bezoek in juni reeds werden meegebracht.

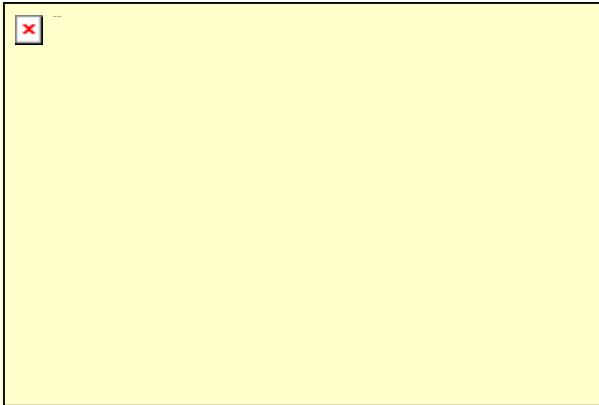
Deze zakken worden gevuld met koud water om patiënten met koorts af te koelen en met warm water om prematuur geboren kinderen op temperatuur te houden.

Er is veel behoefte aan dergelijk materiaal. Tijdens het bezoek in december werd een patiënte met malariaverschijnselen in het ziekenhuis gebracht. Zij raakte in comateuze toestand, maar kon nu in ieder geval op een goed matras liggen. Op de kraamafdeling was net een baby'tje veel te vroeg geboren. Een couveuse ontbreekt hier. In principe wordt het kind bij de moeder gehouden, tenzij de moeder of het kind te ziek is. Het verplegend personeel probeerde in dit geval met behulp van een brandende olielamp het kindje extra warmte te geven. De enige, maar een onveilige en gezien de vrijkomende dampen, ongezonde oplossing. De heetwaterzakken waren veel beter en werden meteen in gebruik genomen.

In 2000 had de Stichting voor kraamkoffers gezorgd voor de verloskundigen van acht Health Centres. Omdat ze erg handig bleken, vroeg het ziekenhuis in Kouandé voor haar verloskundigen ook dergelijke koffers. Om het geld hiervoor bij elkaar te krijgen werd in september 2001 in Groningen een feest georganiseerd. Met de opbrengst van het feest en met speciale donaties zouden vijf kraamkoffers kunnen worden gekocht. De aanschaf hiervan vond plaats in 2001, maar het vervoer naar Benin werd door omstandigheden uitgesteld tot 2002.

ALFABETISERINGSPROJECT

Het alfabetiseringsproject voor vrouwen in Kouandé heeft onderdak gevonden in het dorpshuis. Daar is ook de bibliotheek gevestigd. Het project heeft brede steun van de bevolking, hoewel sommige echtgenoten van cursisten er moeite mee hebben dat hun vrouwen leren lezen en

schrijven. De deelnemers nemen de lessen erg serieus en komen, ondanks de drukke werkzaamheden op het land en in het huishouden, trouw op de lessen. De resultaten zijn erg goed. De eerste groep cursisten heeft inmiddels genoeg kennis om de eigen taal te kunnen lezen en schrijven. Een deel van de groep gaat door om ook de Franse taal onder de knie te krijgen. Een nieuwe groep beginners is al weer van start gegaan. Het onderwijs zal zich niet beperken tot lezen en schrijven; er zijn plannen om ook rekenen en boekhouden in het programma op te nemen. De Stichting draagt de kosten voor het salaris van beide leraren.

SCHOLING ALGEMEEN

In 2000 waren twee scholieren geselecteerd om respectievelijk een opleiding voor verloskunde en verpleegkunde te gaan volgen in Cotonou. O.a. de Stichting Anna Poot zou bijdragen in de studiekosten. De inschrijving voor het studiejaar 2000-2001 liep echter vertraging op. Een van de studenten, Thierry Foussate, koos daarom voor een gratis opleiding bij het leger. We wilden de opengevallen plaats niet verloren laten gaan en hebben een nieuwe studente ingeschreven. Op dit moment studeren Joséphine Somms en Rachidatou Kassoumou in Cotonou.

Tevens kwamen er in 2001 nog twee verzoeken tot ondersteuning; het eerste verzoek was voor Joseph

Klas Sonta

Alfabetiseringsproject in Kouandé

Tibouté, een zeer arme jongeman uit de wijk is alles na veel praten toch nog goed gekomen.

Winke in Natitingou, die graag de opleiding verpleegkunde op INMES wil volgen; het tweede verzoek was voor Amadou Kpakatia Suleymane uit Kouandé die al enige tijd een artsenopleiding volgde. Door het overlijden van zijn oom, die hem financiële ondersteuning gaf, moest hij zijn studie afbreken. Hij werkte ondertussen als vrijwilliger in het ziekenhuis van Kouandé. De Stichting heeft beloofd te kijken of er donateurs te vinden zijn en zal er in 2002 op terug komen.

Een van de eisen die de Stichting aan de studenten stelt is dat zijn na het behalen van het diploma ten minste vier jaar in de gezondheidszorg in het Atacoragebied werkzaam zullen zijn.

Verder wordt alleen het volgend schooljaar betaald als de resultaten goed waren en dient de familie zelf een bijdrage te doen van 25.000 FCFA (f83,33) per jaar.

Dit is voor hen heel veel geld omdat wij in principe alleen kandidaten uit de allerarmste families een beurs geven. Toch is het noodzakelijk om op deze manier de betrokkenheid van de familie te vergroten zodat de leerlingen bijvoorbeeld niet opeens halverwege het schooljaar weggeroepen wordt om op het land te komen werken. Een voorbeeld hiervan is Josephine, wiens vader in juni 2001 is overleden ten gevolg van een ongeluk. De moeder van Josephine vond dat zij nu niet naar school kon gaan omdat Josephine nodig was om geld te verdienen voor de overige 8 broers en zusjes.

Gelukkig was Marjan op dat moment in Natitingou en

Maar als je als alleenstaande vrouw, met 9 kinderen, je huis wordt uitgezet omdat je man is overleden, dan is het leven moeilijk. Als je dan zelf geen opleiding hebt gehad is het goed dat ook uitgelegd kan worden wat de betere kansen zijn voor de hele familie als er eerst een aantal jaren in opleiding geïnvesteerd wordt.

CARP

CARP is een locale non gouvernementale organisatie die ons gaat helpen met de werkzaamheden in Benin. Zij gaan bijvoorbeeld projecten selecteren, de studenten volgen, zijn aanspreekpunt voor andere mensen waar wij mee samenwerken, betalen rekeningen namens ons, controleren of de door ons gezonden goederen op de juiste plaats aankomen, controleren de resultaten van het alfabetiseringsproject in Kouandé, stellen lijsten samen waar nog kraamkoffers nodig zijn etc.etc.

De samenwerking met CARP is in 2001 nog niet echt van de grond gekomen. Wel hebben de Stichting en CARP diverse gesprekken gevoerd. Het Nederlandse project ABN-SSP is per 01 januari 2002 beëindigd en afgesproken werd dat ABN-SSP de verantwoording per 01 januari 2002 zal overdragen aan CARP en hen voor vertrek zal informeren over de stand van zaken.

In 2002 zal Marjan, tijdens een volgende werkbezoek, alle projecten verder doornemen met Claude Djodi, de directeur van CARP.

FINANCIËEL OVERZICHT 2001

Inkomsten	2000		2001
Algemeen	f 13.379,80		f 8.480,29
Gehandicaptenproject			f 1.633,74
Kraam	f 2.873,00		f 4.259,45
Optiek	f 3.995,83		f 26.965,00
Scholing	f 4.931,00		f 4.884,99
Totale inkomsten	f 25.180,12		f 46.223,47
Eindsaldo vorig jaar	f 20.248,77		f 13.941,30
Totaal te besteden	f 45.428,89		f 60.164,77

Uitgaven	2000		2001
Algemeen	f 3.677,55-		f 1.000,57-
Genandicaptenproject			f 1.276,62-
Kraam	f 2.992,88-		f 3.412,31-
Optiek	f 7.750,00-		f 8.374,73-
Scholing	f 3.225,15-		f 2.765,91-
Medische / overige hulp Benin	f 1.629,88-		f 150,00-
Transport	f 12.212,135-		f 5.065,36-
Totale uitgaven	f 31.487,59-		f 22.045,50-
saldo	f 13.941,30-		f 38.119,27-
Begrootte uitgaven volgend jaar			f 33.500,00-

ECONOMISCHE VERSCHILLEN

In de onderstaande tabel worden de economische verschillen tussen o.a. Nederland en Benin weergegeven. In het oorspronkelijke overzicht zijn alle landen van de wereld opgenomen. Wij hebben daaruit een selectie gemaakt om de verschillen tussen arm en rijk te illustreren.

Belangrijk is niet uit het oog te verliezen dat het bij de cijfers voor Benin gaat om gemiddelden voor heel Benin. Er is een groot verschil in welvaart, infrastructuur, gezondheidszorg en onderwijs tussen het noordelijke en zuidelijke deel van het land. Dit verschil wordt o.m. bepaald door klimatologische factoren en door het feit dat het zuidelijke deel van het land aan de kust ligt, waardoor het van oudsher het economische centrum van Benin is.

De cijfers voor het noordelijke deel van Benin (o.m. het Atacoragebied) zijn dus nog ongunstiger.

land	oppervlakte (in km ²)	inwoners (miljoenen)	bevolkings- dichtheid	BNP		vruchtbaarheid (gem. aantal kinderen/vrouw)	levens- verwachting	energie- verbruik (inw./km ²)
				per volume (miljarden)	per inwoner (kwh/inw.)			
Albanië	29 000	3,4	117,2	2,9	870	2,2	71	317
Angola	1 247 000	12,9	10,3	2,7	220	6,8	47	587
Bangladesh	144 000	128,1	889,5	47	370	3,3	59	197
België	31 000	10,2	329	250,6	24 510	1,6	78	5 611
Benin	113 000	6,4	56,6	2,3	380	6,3	50	377
Bolivia	1 099 000	8,3	7,5	8,2	1 010	4,2	60	548
Brazilië	8 547 000	170,1	19,9	742,8	4 420	2,4	68	1 051
Canada	9 971 000	30,8	3	591,4	19 320	1,5	79	7 930
China	9 597 000	1 264,5	131,7	980,2	780	1,8	71	907

Duitsland	357 000	229,9	229,9	2 079,2	25 350	1,3	77	4 231
Egypte	1 001 000	68,3	68,2	87,5	1 400	3,3	65	656
Frankrijk	552 000	59,4	107,6	1 427,2	23 480	1,8	78	4 224
Ghana	239 000	19,5	81,5	7,4	390	4,5	58	383
Hongarije	93 000	10	107,5	45,8	4 650	1,3	71	2 492
India	3 288 000	1 002,1	304,7	442,2	450	3,3	61	479
Japan	378 000	126,9	335,7	4 078,9	32 230	1,3	81	4 084
Nederland	41 000	15,9	387,8	384,3	24 320	1,6	78	4 800
Nigeria	924 000	123,3	133,4	37,9	310	6	52	753
Roemenië	238 000	22,4	94,1	34,2	1 520	1,3	69	1 957
VS	9 364 000	275,6	29,4	8 351	30 600	2,1	77	8 076
Zuid Afrika	1 221 000	43,4	35,5	133,2	3 160	2,9	55	2 636

Bron: Le Monde, januari 2001